

LOV [...Dato...] OM FORSIKRINGSFORMIDLING

KAPITTEL 1. ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINISJONER

§ 1-1. Anvendelsesområde

Denne loven gjelder formidling av direkte forsikring og gjenforsikring.

Med formidling av forsikring menes ervervsmessig virksomhet som består i å legge fram, foreslå eller utføre annet forberedende arbeid i forbindelse med inngåelse av forsikringsavtaler, eller å inngå slike avtaler, eller å bistå ved forvaltningen og gjennomføringen av slike avtaler, særlig i forbindelse med et skadetilfelle.

Forsikringsformidling etter kan bare utøves av aksjeselskap, allmennaksjeselskap, ansvarlig selskap, kommandittselskap eller enkeltpersonforetak.

Kredittilsynet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravet i tredje ledd.

For forsikringsformidlere som er registrert i annen stat i EØS gjelder § 8-2 første, annet, tredje og fjerde ledd.

Kredittilsynet avgjør i tvilstilfelle om en virksomhet er å anses som forsikringsformidling.

§ 1-2. Unntak fra lovens anvendelsesområde

Loven gjelder ikke:

1. Virksomhet som utøves av et forsikringsselskap eller en ansatt i et forsikringsselskap som handler på forsikringsselskapets ansvar.
2. Virksomhet som består i å gi opplysninger ved enkelte anledninger som ledd i annen yrkesvirksomhet, dersom formålet med denne virksomheten ikke er å bistå kunden med inngåelse eller gjennomføring av en forsikringsavtale.
3. Virksomhet som kun formidler generell informasjon om forsikringsprodukter eller skaper kontakt til forsikringsselskaper, dersom formålet med denne virksomheten ikke er å bistå kunden med inngåelse eller gjennomføring av en forsikringsavtale.
4. Ervervsmessig virksomhet som ivaretar administrasjonen av et forsikringsselskaps skadebehandling, eller taksering og sakkyndig vurdering av skader, dersom virksomheten ikke har fullmakt til å binde forsikringsselskapet i skadebehandlingen.
5. Formidling av forsikringsavtaler, dersom samtlige følgende vilkår er oppfylt:
 - a. forsikringsavtalen krever bare kunnskap om den forsikringsdekningen som tilbys,
 - b. forsikringsavtalen er ikke en livsforsikringsavtale,
 - c. forsikringsavtalen omfatter ikke ansvarsforsikring,
 - d. forsikringsmegling er ikke den berørte personens yrkesmessige hovedvirksomhet,
 - e. forsikringen utgjør et supplement til produktet eller tjenesten som leveres av en gitt leverandør, dersom en slik forsikring dekker:
 - i. risikoen for funksjonssvikt, tap av eller skade på varer levert av den berørte leverandør, eller
 - ii. skade på eller tap av bagasje og andre risikoer i forbindelse med en reise bestilt av den berørte leverandør, selv om forsikringen omfatter livs- eller ansvarsforsikring, forutsatt at dekningen er underordnet hoveddekningen for risikoene knyttet til reisen,
 - f. det årlige premiebeløpet ikke overstiger 500 euro, og forsikringsavtalens totale gyldighetstid, herunder eventuelle forlengelser, ikke overstiger fem år.

§ 1-3. Definisjoner

I denne loven betyr:

1. «forsikringsformidling»: virksomhet som nevnt i § 1-1 annet ledd,
2. «forsikringsmegling»: forsikringsformidlingsvirksomhet som består i å yte kunden rådgivning på basis av en analyse av et så stort antall av de på markedet disponible forsikringsløsninger som mulig, eller virksomhet som består i å presentere kunden for forsikringsløsninger fra et eller flere forsikringsselskaper, uten at det er inngått uttrykkelig avtale med forsikringsselskapene om dette,
3. «forsikringsmegler»: ansatt i et forsikringsmeglerforetak som er direkte involvert i forsikringsmeglingen,
4. «forsikringsmeglerforetak»: forsikringsmeglervirksomhet organisert i henhold til § 1-1 tredje ledd,
5. «gjenforsikringsmegling»: forsikringsformidlingsvirksomhet som består i å yte et forsikringsselskap rådgivning på basis av en analyse av et så stort antall av de på markedet disponible forsikringsløsninger som mulig, eller virksomhet som består i å presentere forsikringsselskapet for forsikringsløsninger fra et eller flere gjenforsikringsselskaper, uten at det er inngått uttrykkelig avtale med gjenforsikringsselskapene om dette,
6. «forsikringsagentvirksomhet»: forsikringsformidlingsvirksomhet som består i å tilby forsikringsprodukter for og på vegne av et eller flere forsikringsselskaper,
7. «forsikringsagent»: ansatt i en forsikringsagentforetak som er direkte involvert i forsikringsagentvirksomheten,
8. «forsikringsagentforetak»: forsikringsagentvirksomhet organisert i henhold til § 1-1 tredje ledd
9. «store risikoer»: risikoer som definert i artikkel 5 bokstav d) i direktiv 73/239/EØF, jf. lov 27. november 1992 nr. 111 om lovvalg i forsikring § 9a,
10. «vertsstat»: den medlemsstat der en forsikrings- eller gjenforsikringsmegler har en filial eller yter tjenester,
11. «varig medium»: alle medier som gjør det mulig for forbrukeren å lagre opplysninger som er rettet til vedkommende personlig, på en slik måte at opplysningene er tilgjengelige til framtidig bruk i et tidsrom som er tilpasset formålet med dem, og som gir mulighet til uendret reproduksjon av de lagrede opplysningene. Varige medier omfatter særlig disketter, CD-ROM, DVD og harddisker i datamaskiner der elektronisk post lagres, men ikke nettsteder med mindre disse oppfyller kriteriene i første ledd,
12. «EØS»: Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet,
13. «Skadeforsikring i næringsvirksomhet»:
 - Klasse 1:*
 - a) Sjø- og transportforsikring
 - b) Luftfartsforsikring
 - c) Forsikring knyttet til undersøkelser etter, utnyttning, lagring eller rørtransport av undersjøiske naturforekomster
 - d) Kreditt eller kausjon når forsikringstaker utøver handels- eller industrivirksomhet eller et fritt yrke, og avtalen gjelder for virksomheten
 - Klasse 2:*
 - a) Forsikring tegnet av foretak med ansatte som tilsvarer minst 10 årsverk
 - b) Forsikring tegnet av foretak med en årsomsetning på minst 50 mill. kroner
10. «hjemstat»:
 - a) når forsikringsformidleren er en fysisk person: den medlemsstat der vedkommende har sitt hovedkontor og utøver sin virksomhet,
 - b) når forsikringsformidleren er en juridisk person: den medlemsstat der vedkommende har sitt forretningskontor eller, dersom det etter nasjonal lovgivning ikke finnes et forretningskontor, den medlemsstat der hovedkontoret er,

KAPITTEL 2. TILLATELSE TIL Å DRIVE FORSIKRINGSMEGLERVIRKSOMHET

§ 2-1. Tillatelse fra Kredittilsynet

Forsikringsmeglerforetak som vil tilby megling av direkte forsikring skal ha tillatelse fra Kredittilsynet. Kredittilsynet skal registrere foretaket og den eller de i ledelsen som er ansvarlig for forsikringsmeglervirksomheten. Virksomheten kan igangsettes når vilkårene for tillatelsen er oppfylt og forsikringsmeglerforetaket har mottatt bekreftelse fra Kredittilsynet.

Søknad om tillatelse skal inneholde opplysninger av betydning for vurderingen av om tillatelse skal gis, herunder minst:

1. dokumentasjon for at forsikringsmeglerforetaket oppfyller kravene i § 2-2,
2. dokumentasjon på at forsikringsmeglere og de eller den i ledelsen som er ansvarlig for forsikringsmeglervirksomheten oppfyller kravene i kapittel 3,
3. forsikringsbevis i henhold til kravene i kapittel 4,
4. en beskrivelse av hvilke forsikringsklasser/ risikoer forsikringsmeglerforetaket vil megle her i riket.

§ 2-2. Organisering og soliditet

Forsikringsmeglerforetak skal være organisert som nevnt i § 1-1 tredje ledd.

Forsikringsmeglerforetaket må til enhver tid være i stand til å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller og ha eiendeler med verdi som overstiger foretakets samlede forpliktelser.

Kravene i annet ledd behøver ikke være oppfylt for forsikringsmeglervirksomhet organisert som enkeltpersonforetak.

KAPITTEL 3. KRAV TIL EGNETHET FOR FORSIKRINGSMEGLERE OG LEDELSEN I FORSIKRINGSMEGLERFORETAK

§ 3-1. Kvalifikasjonskrav for ledelsen

Daglig leder og eventuelt annen person som faktisk leder forsikringsmeglervirksomheten skal til enhver tid ha generell kunnskap om forsikringsmegling.

Kredittilsynet kan gi nærmere regler om hvilke krav til generell kunnskap daglig leder og eventuelt annen person som faktisk leder forsikringsmeglervirksomheten må oppfylle.

§ 3-2 Kvalifikasjonskrav for forsikringsmeglere

Forsikringsmeglere, jf. § 1-3 nr. 3, skal til enhver tid ha den kunnskap og kompetanse som er nødvendig i forhold til forsikringsmeglerforetakets virksomhet.

En forsikringsmegler skal anses for å ha den nødvendige kunnskap og kompetanse når vedkommende:

1. er autorisert forsikringsmegler i medhold av bestemmelser om autorisasjon av forsikringsmeglere fra bransjeorganisasjon eller utdannelseinstitusjon godkjent av Kredittilsynet, eller
2. har en tilfredsstillende utdanning og minst tre års praksis fra forsikring som er relevant for forsikringsmeglerforetakets virksomhet, eller

3. har relevant praksis fra fem sammenhengende år i et forsikringsmeglerforetak eller i et forsikringsselskap.

Opparbeidet praksis i henhold til annet ledd må ikke være avsluttet mer enn fem år før søknaden om tillatelse er fremsatt.

Kredittilsynet kan gi nærmere regler om hvilke krav til kunnskap og kompetanse forsikringsmeglere må oppfylle.

§ 3-3. Krav til hederlig vandel for ledelsen og forsikringsmeglere

Daglig leder og eventuelt annen person som faktisk leder forsikringsmeglingsvirksomheten og forsikringsmegler skal ha hederlig vandel og ikke være under konkursbehandling, konkursskarantene eller gjeldsforhandling.

Tillatelse skal i alle tilfeller nektes dersom personer som er omfattet av første ledd:

1. er dømt for et straffbart forhold og det utviste forhold gir grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte, eller
2. i stilling eller ved utøvelsen av andre verv har utvist en slik atferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte.

De personer som er omfattet av første ledd skal i søknaden om tillatelse fremlegge utdrag av strafferegisteret og bekreftelse fra Brønnøysundregistrene for at vedkommende ikke er under konkursbehandling, konkursskarantene eller gjeldsforhandling.

KAPITTEL 4. FORSIKRING FOR FORSIKRINGSMEGLERFORETAK

§ 4-1. Forsikringsmeglerforetakets plikt til å sørge for forsikring

Forsikringsmeglerforetaket skal før virksomheten igangsettes, og så lenge den utøves, sørge for å ha forsikringer i samsvar med bestemmelsene i dette kapitlet.

Forsikringen må tegnes i et selskap som har hovedsete i, er gitt tillatelse til å drive forsikringsvirksomhet i og er underlagt myndighetstilsyn i en EØS-stat.

Gyldig forsikringsbevis skal sendes Kredittilsynet hvert år.

§ 4-2. Hva forsikringene skal dekke

Forsikringsmeglerforetaket skal ha en ansvarsforsikring som dekker erstatningsansvar forsikringsmeglerforetaket pådrar seg ved utøvelsen av forsikringsmeglingsvirksomheten.

Dersom forsikringsmeglerforetaket behandler klientmidler skal de i tillegg til forsikring som nevnt i første ledd ha en forsikring som dekker underslag av klientmidler knyttet til utøvelsen av forsikringsmeglingsvirksomheten.

§ 4-3. Tidspunkt for krav på erstatning

Forsikringsselskapet som forsikringsmeglerforetaket har når skadelidte fremsetter krav om erstatning, er ansvarlig overfor skadelidte.

Et erstatningskrav anses for fremsatt på det tidligste av følgende tidspunkter:

1. det tidspunkt forsikringsmeglerforetaket eller dettes forsikringsselskap første gang mottok melding om tapet med krav om erstatning, eller

2. det tidspunkt forsikringsmeglerforetaket eller dettes forsikringsselskap første gang mottok skriftlig melding fra skadelidte vedrørende omstendigheter som kan ventes å føre til at erstatningskrav blir reist mot sikrede. Dette gjelder også melding fra sikrede til forsikringsselskapet.

§ 4-4. Ansvarsforsikringens størrelse

Ansvarsforsikringen skal være minst 10 000 000 kroner per anmeldte skadetilfelle og totalt 15 000 000 kroner for alle anmeldte skader i løpet av et år.

For forsikringsmeglerforetak som har mer enn 10 forsikringsmeglere skal ansvarsforsikringen være minst 20 000 000 kroner per anmeldte skadetilfelle og totalt 30 000 000 kroner for alle anmeldte skader i løpet av et år.

Kredittilsynet kan i enkelttilfeller bestemme at det skal stilles høyere ansvarsforsikring enn det som kreves etter første og annet ledd.

Forsikringen som skal dekke underslag av klientmidler må minst dekke 75 prosent av innestående beløp på klientkontoen ved utløpet av siste kvartal. Bestemmelsen i tredje ledd gjelder tilsvarende.

Kredittilsynet kan regulere beløpene som nevnt i første og annet ledd med utgangspunkt i utviklingen av den europeiske konsumprisindeksen som offentliggjøres av Eurostat.

§ 4-5. Nærmere krav til forsikringene

Skadelidte kan kreve dekning direkte fra forsikringsselskapet uten først å ha rettet krav mot forsikringsmeglerforetaket.

Forsikringsselskapet kan ikke gjøre gjeldende andre innsigelser overfor skadelidte enn de innsigelser forsikringsmeglerforetaket selv har i forholdet til skadelidte.

Oppsigelse av forsikringene eller bortfall av forsikringene på annen måte er ikke virksom i forhold til skadelidte før en måned etter at Kredittilsynet har mottatt melding om bortfallet. Stilles ny forsikring før utløpet av denne perioden, blir bortfallet av forsikringen virksomt fra det tidspunkt ny forsikring er stilt.

Forsikring etter § 4-2 annet ledd som skal dekke underslag av klientmidler, må gjelde til fordel for forsikringsmeglerforetakets oppdragsgivere. Lov av 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler § 7-5 skal gjelde når ikke annet følger av loven her. Forsikringsavtaleloven § 7-7 jf. § 7-6 gjelder så langt den passer.

KAPITTEL 5. GENERELLE KRAV TIL MEGLERVIRKSOMHETEN

§ 5-1. Klientkonto

Klientmidler skal straks plasseres på klientkonto i bank atskilt fra forsikringsmeglerforetakets egne midler. Meglerforetaket skal opplyse banken om at midlene på kontoen tilhører klienter.

§ 5-2. Regler for god meglerskikk m.v.

En forsikringsmegler skal drive virksomheten i henhold til god meglerskikk. Forsikringsmegleren må ikke opptre på en måte som er egnet til å skape tvil om dets stilling som uavhengig mellomledd.

Forsikringsmeglerforetaket skal sørge for den dokumentasjon som er nødvendig for at en forsikringsavtale skal komme i stand.

Forsikringsmeglerforetaket skal utvise tilbørlig aktsomhet ved valg av forsikringsgiver og fraråde oppdragsgiveren å bruke forsikringsgivere hvis evne til å oppfylle pliktene under forsikringer kan trekkes i tvil eller er ukjent.

Forsikringsmeglerforetaket kan ikke gjennom avtaler med forsikringsselskap eller på annen måte innrette seg slik at det kan påvirke forsikringsmeglerforetakets uavhengighet som megler.

§ 5-3. Hvilke forsikringsselskap forsikringsmeglerforetaket kan megle til mv.

Forsikring kan megles til forsikringsselskap med hovedsete i stat i EØS og til norsk filial av utenlandsk forsikringsselskap med konsesjon etter forsikringsvirksomhetsloven § 12-1.

Skadeforsikring i tilknytning til næringsvirksomhet jf. § 1-3 nr. 10, kan likevel megles til skadeforsikringsselskap med hovedsete i stat utenfor EØS dersom forsikringen ikke gjelder:

- 1) lovpliktig yrkesskadeforsikring,
- 2) lovpliktig ansvarsforsikring for motorkjøretøy,
- 3) lovpliktig ansvarsforsikring som gjelder erstatningsansvar i tilknytning til kjerneenergi og legemidler.

Forsikringsmeglerforetaket kan bare megle lovpliktige skadeforsikringer til forsikringsselskap som oppfyller de krav som gjelder etter den særlige regulering av slike forsikringer.

§ 5-4. Informasjon fra forsikringsmegleren

Før inngåelse av en første forsikringsavtale og om nødvendig ved endring eller fornyelse av avtalen, skal en forsikringsmegler minst gi kunden informasjon om følgende:

1. forsikringsmeglervirksomhetens navn og adresse,
2. hvilket register vedkommende er oppført i, og hvordan det kan kontrolleres at vedkommende er registrert,
3. om forsikringsmeglervirksomheten yter rådgivning på basis av en objektiv analyse, jf. § 1-3 nr. 2 første alternativ,
4. størrelsen på provisjon og/eller annen godtgjørelse som forsikringsmeglerforetaket mottar fra forsikringsgiveren for angjeldende forsikring, og den provisjon eller vederlag som forsikringsmeglerforetaket vil kreve fra oppdragsgiver.
5. om vedkommende har en direkte eller indirekte eierandel som utgjør mer enn 10% av stemmeretten eller kapitalen i et bestemt forsikringsselskap,
6. om et bestemt forsikringsselskap, eller hovedselskapet til et bestemt forsikringsselskap, har en direkte eller indirekte eierandel som utgjør mer enn 10% av forsikringsmeglerens stemmerett eller kapital,
7. den avgift forsikringstaker er pliktig til å svare til Norsk Naturskadepool etter lov av 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring § 4A dersom brannskadeforsikring på ting her i riket megles til forsikringsselskap som ikke er medlem av Naturskadepoolen.
8. framgangsmåtene nevnt i direktivet artikkel 10 som gir kunder eller andre berørte parter muligheten til å inngi klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere, og eventuelt om de utenrettslige klage- og skadebotsordningene nevnt i direktivet artikkel 11.

Når forsikringsmegleren informerer kunden om at den gir råd på grunnlag av en objektiv analyse, jf. første ledd nr. 3 er den forpliktet til å gi disse rådene på grunnlag av en analyse av et så stort antall

forsikringsavtaler som er tilgjengelig på markedet, at den er i stand til å gi en anbefaling, i samsvar med faglige kriterier, av hvilken forsikringsavtale som ville passe kundens behov.

Når en forsikringsmegler ikke gir råd basert på forpliktelsen i første ledd nr.3 til å gi en objektiv analyse, men utelukkende bruker ett eller flere forsikringsselskap uten at de er avtalemessig forpliktet til å benytte disse, skal det opplyses om dette. Forsikringsmegleren skal på kundens anmodning opplyse om navnene på forsikringsselskapene den samarbeider med. Forsikringsmegleren skal informere kunden om retten til å anmode om slike opplysninger.

Før en avtale inngås, skal forsikringsmegleren, særlig på grunnlag av opplysningene fra kunden, som et minimum presisere kundens krav og behov, samt begrunne hvert råd den gir kunden om et bestemt forsikringsprodukt. Disse presiseringene skal tilpasses den foreslåtte forsikringsavtalens kompleksitet.

En forsikringsmeglervirksomhet skal for øvrig ha den samme informasjonsplikt som et forsikringsselskap som driver virksomhet her i landet har, jf. lov 16. juni 1989 nr. 69 kapittel 2 og 11 om selskapets informasjonsplikt.

Det kan unnlates å gi informasjon som nevnt i første til ledd nr. 3, 4, 5, 6 og 8, annet og femte ledd dersom forsikringsmegleren utøver megling av forsikringer mot store risikoer og forsikringer som nevnt i § 1-3 nr. 13 klasse 1 bokstav c.

§ 5-5. Informasjonsvilkår

All informasjon til kunder i henhold til § 5-4 skal gis:

1. på papir eller et annet varig medium som er disponibelt og tilgjengelig for kunden,
2. på en tydelig og nøyaktig måte som er forståelig for kunden,
3. på et offisielt språk i den medlemsstat der forpliktelsen består, jf. lov 27. november 1992 nr. 111 om lovvalg i forsikring § 2 og 9, eller på et annet språk som partene er enige om.

Informasjon som nevnt i § 5-4 kan gis muntlig når kunden ber om det, eller når umiddelbar dekning er nødvendig. I slike tilfeller skal informasjonen gis til kunden i samsvar med første ledd, umiddelbart etter inngåelsen av forsikringsavtalen.

§ 5-6. Opplysningsplikt overfor Norsk Naturskadepool

Forsikringsmeglerforetaket skal ved utføringen av megleroppdraget opplyse Norsk Naturskadepool om brannskadeforsikring på ting her i riket som megles til forsikringsselskap som ikke er medlem av Norsk Naturskadepool.

§ 5-7. Opplysningsplikt overfor Kredittilsynet

Forsikringsmeglerforetaket skal årlig opplyse Kredittilsynet om fordelingen på de forskjellige forsikringsselskapene av de forsikringer forsikringsmeglerforetaket eller filialen har meglet i løpet av siste regnskapsår her i riket. Kredittilsynet fastsetter nærmere bestemmelser om meldingens innhold og fristen for når meldingen skal være sendt Kredittilsynet.

Forsikringsmeglerforetaket plikter på anmodning fra Kredittilsynet når som helst å gi de opplysninger om virksomheten som Kredittilsynet behøver for å føre tilsyn i samsvar med bestemmelsene i loven her.

KAPITTEL 6. GJENFORSIKRINGSMEGLERVIRKSOMHET

§ 6-1. Gjenforsikringsmeglervirksomhet

For utøvelse av gjenforsikringsmeglervirksomhet får reglene i kapittel 2, 3, 4, 8, 9, 10 og §§ 5-1 til 5-3 og § 5-7 tilsvarende anvendelse.

Kredittilsynet kan fastsette særlige regler eller unntak fra første ledd under hensyn de særlige forhold som gjelder for gjenforsikringsmeglere.

KAPITTEL 7. FORSIKRINGSAGENTVIRKSOMHET

§ 7-1. Registrering

Når et forsikringsselskap inngår en avtale med et forsikringsagentforetak, jf. § 1-3 nr. 8, om formidling av selskapets produkter skal forsikringsselskapet registrere forsikringsagentforetaket, daglig leder og eventuelt annen person som faktisk leder forsikringsagentvirksomheten i et offentlig tilgjengelig register. Forsikringsagenten handler fullt og helt på forsikringsselskapets ansvar for de produktene som formidles.

Registrering av forsikringsagentforetaket innebærer at forsikringsselskapet gir fullmakt til forsikringsagentforetaket til å formidle forsikringsselskapets produkter.

Forsikringsagentforetaket kan ikke gi fullmakt videre til en underagent uten at de krav som er stilt i §§ 7-2, 7-3 og 7-6 jf. § 7-10 er oppfylt for underagentvirksomheten.

Finansdepartementet fastsetter nærmere regler om føring av registre.

§ 7-2. Egnethet

Før et forsikringsselskap inngår avtale med en forsikringsagentvirksomhet skal forsikringsagentvirksomheten overfor forsikringsselskapet godtgjøre at:

1. daglig leder og eventuelt annen person som faktisk leder forsikringsagentvirksomheten har generell kunnskap om virksomheten,
2. forsikringsagentene, jf. § 1-3 nr. 7, har nødvendig kunnskap og kompetanse om virksomheten og de typer forsikringsprodukter som formidles,
3. de personer som er omfattet nr. 1 og 2 har hederlig vandel og ikke er under konkursbehandling, konkursskarantene eller gjeldsforhandling.

Registrering skal i alle tilfeller nektes hvis personer som er omfattet av nr. 1 og 2:

- a. er dømt for et straffbart forhold hvor det utviste forhold gir grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte, eller
- b. i stilling eller ved utøvelsen av andre verv har utvist en slik atferd at det er grunn til å anta at vedkommende ikke vil kunne ivareta stillingen eller vervet på forsvarlig måte.

Personer som er omfattet av første ledd nr. 1 og 2 skal før registrering fremlegge for forsikringsselskapet utdrag av strafferegisteret og bekreftelse fra Brønnøysundregistrene for at vedkommende ikke er under konkurs, eller underlagt konkursskarantene.

Forsikringsselskapet plikter på anmodning fra Kredittilsynet når som helst å gi opplysninger som viser hvordan kravene i første ledd oppfylles.

Kredittilsynet kan gi nærmere regler om hvilke krav til generell kunnskap som ledelsen må oppfylle.

§ 7-3 Kvalifikasjonskrav for forsikringsagenter

Forsikringsagenter skal til enhver tid ha den kunnskap og kompetanse som er nødvendig i forhold til den virksomhet som drives.

En agent skal anses for å ha den nødvendige kunnskap og kompetanse når vedkommende:

1. er autorisert forsikringsrådgiver i medhold av bestemmelser om autorisasjon av forsikringsrådgivere fra bransjeorganisasjon eller utdannelsesinstitusjon godkjent av Kredittilsynet, eller
2. har en tilfredsstillende utdanning og minst ett års praksis fra forsikring som er relevant for agentforetakets virksomhet, eller
3. har relevant praksis fra tre sammenhengende år i en forsikringsagentvirksomhet eller i et forsikringsselskap.

Opparbeidet praksis i henhold til annet ledd må ikke være avsluttet mer enn fem år før registrering av forsikringsagentvirksomheten.

Kredittilsynet kan fastsette nærmere regler om hvilken kunnskap og kompetanse forsikringsagenten skal besitte, herunder fastsette andre krav ved formidling av forsikringsprodukter som krever liten kompetanse.

§ 7-4. Nektelse av registrering

Registrering skal nektes dersom kraven i §§ 7-2 og 7-3 ikke er oppfylt.

§ 7-5. Forsikringer

Forsikringsselskapet må i avtalen med agenten påta seg ansvaret for å dekke erstatningsansvar agentvirksomheten pådrar seg ved utøvelsen av agentvirksomheten med mindre forsikringsselskapet eller agentvirksomheten har tegnet forsikring etter reglene i lovens kapittel 4.

§ 7-6. Klientkonto

Forsikringsagentvirksomhet som krever inn premier eller beløp til kunden skal ha klientkonto. Klientmidler skal straks plasseres på klientkonto i bank atskilt fra forsikringsagentvirksomhetens egne midler. Forsikringsagentvirksomheten skal opplyse banken om at midlene på kontoen tilhører klienter.

§ 7-7. Informasjon fra forsikringsagenten

Før inngåelse av en første forsikringsavtale og om nødvendig ved endring eller fornyelse av avtalen, skal en forsikringsagent minst gi kunden informasjon om følgende:

1. forsikringsagents virksomhetens navn og adresse,
2. hvilket register vedkommende er oppført i, og hvordan det kan kontrolleres at vedkommende er registrert,
3. størrelsen på den provisjon og/ eller annen godtgjørelse som forsikringsagenten mottar fra forsikringsgiveren for angjeldende forsikring,
4. den avgift forsikringstaker er pliktig til å svare til Norsk Naturskadepool etter lov av 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring § 4A dersom brannskadeforsikring på ting her i riket megles til forsikringsselskap som ikke er medlem av Naturskadepoolen,

5. framgangsmåtene nevnt i direktivet artikkel 10 som gir kunder eller andre berørte parter muligheten til å inngi klager på forsikringsagenter, og eventuelt om de utenrettslige klage- og skadebotsordningene nevnt i direktivet artikkel 11.

Før en avtale inngås, skal agenten, særlig på grunnlag av opplysningene fra kunden, som et minimum presisere kundens krav og behov, samt begrunne hvert råd den gir kunden om et bestemt forsikringsprodukt. Disse presiseringene skal tilpasses den foreslåtte forsikringsavtalens kompleksitet.

En forsikringsagentvirksomhet skal for øvrig ha den samme informasjonsplikt som et forsikringsselskap som driver virksomhet her i landet har, jf. lov 16. juni 1989 nr. 69 kapittel 2 og 11 om selskapets informasjonsplikt.

Det kan unnlates å gi informasjonen nevnt i første ledd nr 3 og 5, annet og tredje ledd dersom agenten formidler forsikringer mot store risikoer og forsikringer som nevnt i § 1-3 nr. 13 klasse 1 bokstav c.

§ 7-8. Informasjonsvilkår

All informasjon til kunder i henhold til § 7-7 skal gis:

1. på papir eller et annet varig medium som er disponibelt og tilgjengelig for kunden,
2. på en tydelig og nøyaktig måte som er forståelig for kunden,
3. på et offisielt språk i den medlemsstat der forpliktelsen består jf. lov 27. november 1992 nr. 111 om lovvalg i forsikring § 2 og 9, eller på et annet språk som partene er enige om.

Informasjon som nevnt i § 7-7 kan gis muntlig når kunden ber om det, eller når umiddelbar dekning er nødvendig. I slike tilfeller skal informasjonen gis til kunden i samsvar med første ledd, umiddelbart etter inngåelsen av forsikringsavtalen.

§ 7-9. Opplysningsplikt overfor Kredittilsynet

Forsikringsagentvirksomheten plikter på anmodning fra Kredittilsynet når som helst å redegjøre for de rutiner som forsikringsagentvirksomheten anvender til oppfyllelse av kravene som nevnt i dette kapitlet.

§ 7-10. Aksessorisk agentvirksomhet

Kredittilsynet kan fastsette særlige regler eller unntak fra dette kapitlet under hensyn til de særlige forhold som gjelder for agenter som utøver forsikringsformidling i tillegg til sin yrkesmessige hovedvirksomhet.

§ 7-11. Forsikringsagentvirksomhet som representerer (utenlandske) forsikringsselskaper med hovedsete i andre land.

Forsikringsagentvirksomheter som har avtale om formidling med et eller flere utenlandsk forsikringsselskap må registreres i Kredittilsynet med mindre agentvirksomheten er registrert i forsikringsselskapets hjemland etter de regler om registrering som er fastsatt der. Bestemmelsen i foregående punktum gjelder ikke for agentvirksomhet som har avtale med et utenlandsk forsikringsselskap med hovedsete utenfor EØS, jf. lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 2-4 og kapittel 12. For generalagent for forsikringsselskap med konsesjon i henhold til forsikringsvirksomhetsloven §§ 2-4 og 12-1 gjelder bestemmelsene i dette kapitlet tilsvarende.

For agentvirksomheter som registreres i Kredittilsynet gjelder for øvrig bestemmelsene i dette kapittel tilsvarende

KAPITTEL 8. FILIALETABLERING OG GRENSEOVERSKRIDENDE VIRKSOMHET

§ 8-1. Norske forsikringsformidlers virksomhet i andre land

Forsikringsformidler, jf. § 1-3 nr. 1, som ønsker å utøve formidlingsvirksomhet i en annen stat i EØS i henhold til adgangen til å yte tjenester eller filialetablering, skal gi Kredittilsynet melding om dette.

Meldingen skal inneholde opplysninger om:

1. hvilket land filialen ønskes etablert i og filialens adresse, eller
2. hvilket land grenseoverskridende virksomhet ønskes påbegynt

Senest en måned etter mottakelsen av forsikringsformidlers melding skal Kredittilsynet underrette tilsynsmyndigheten i vertsstaten om forsikringsformidlerens intensjon når vedkommende myndighet ønsker slik underretning. Forsikringsformidler skal samtidig underrettes om oversendelsen.

Forsikringsformidleren kan innlede sin virksomhet én måned etter den dato vedkommende ble underrettet av Kredittilsynet som nevnt i tredje ledd. Forsikringsformidler kan innlede sin virksomhet umiddelbart dersom vertsstaten ikke ønsker å bli underrettet om forsikringsformidlers intensjon.

Forsikringsformidler har plikt til å gi melding til Kredittilsynet om endringer i de forhold som er meldepliktige i henhold til bestemmelsene i annet ledd.

Filial i en stat utenfor EØS eller datterselskap i utlandet kan ikke opprettes uten at melding først er sendt Kredittilsynet.

Kredittilsynet kan forby megling av forsikringer til forsikringsselskap med hovedsete i stat utenfor EØS med vilkår eller premier som Kredittilsynet finner å være ubetryggende eller urimelige. Tilsvarende gjelder for megling av forsikringer til forsikringsselskap med hovedsete i annen stat i EØS dersom Kredittilsynet finner at vilkår eller premier er urimelige.

§ 8-2. Utenlandske forsikringsmeplers virksomhet i Norge

Forsikringsmeglere som er registrert i en annen stat i EØS kan begynne å utøve virksomhet her i riket gjennom en filial eller som grenseoverskridende virksomhet en måned etter at Kredittilsynet har mottatt melding fra tilsynsmyndigheten i selskapets hjemland om den planlagte virksomheten.

Forsikringsagentvirksomhet som er registrert i annen stat i EØS kan begynne sin virksomhet her i riket når de har gitt melding til vedkommende myndighet i hjemstaten.

Bestemmelsene i lovens §§ 5-2, 5-4 nr. 7, 5-6 og 5-7 annet ledd gjelder for forsikringsmeglervirksomhet som drives her i riket. Finansdepartementet kan gi nærmere regler om anvendelsen av nevnte lovbestemmelser på utenlandske virksomheter og kan gjøre unntak fra bestemmelsene dersom en forsikringsmegler er underlagt tilsvarende bestemmelser i henhold til hjemlandets lovgivning.

Kredittilsynet kan etter å ha fremlagt saken for vedkommende myndighet i det land forsikringsmegler er registrert, pålegge forsikringsmegler å opphøre med virksomhet her i riket, dersom forsikringsmegler har gjort seg skyldig i grov eller vedvarende overtredelse av sine plikter etter denne lov eller andre lover og forskrifter som gjelder her i riket.

Utenlandsk forsikringsmeglerforetak med hovedsete utenfor EØS kan etter særskilt tillatelse fra Kredittilsynet etablere filial her i riket. Bestemmelsene i loven her gjelder så langt de passer. Kredittilsynet kan fastsette utfyllende regler for etablering av filial her i riket av forsikringsformidler som er meddelt tillatelse eller registrert i et land utenfor EØS.

Kredittilsynet kan kreve at meldingen med bilag skal være oversatt til norsk av godkjent translator.

Bestemmelsene om opplysningsplikt i lov 7. desember 1956 nr. 1 om Kredittilsynet gjelder også for utenlandsk foretak som driver virksomhet her i riket i henhold til bestemmelsene i loven her.

KAPITTEL 9. TILSYN, TILBAKEKALL AV TILLATELSE, SANKSJONER M.V.

§ 9-1. Tilsyn

Kredittilsynet skal føre tilsyn med forsikringsformidling i samsvar med reglene i loven her og kredittilsynsloven.

§ 9-2. Tilbakekall av tillatelse og sletting av registrering

Kredittilsynet kan kalle tilbake tillatelse som forsikringsmeglerforetak dersom kravene i eller i medhold av loven her ikke lenger er oppfylt.

Kredittilsynet kan gi forsikringsselskap pålegg om å slette registrering av agentvirksomhet dersom kravene i eller i medhold av loven her ikke lenger er oppfylt.

§ 9-3 Administrativt rettighetstap

Kredittilsynet kan frata forsikringsmeglerforetaket tillatelsen dersom en forsikringsmegler eller forsikringsmeglerforetaket grovt eller gjentatte ganger har overtrådt sine plikter etter lov eller forskrifter.

Kredittilsynet kan gi forsikringsselskapene pålegge om å slette registrering av agentvirksomhet dersom en forsikringsagent eller forsikringsagentvirksomheten grovt eller gjentatte ganger har overtrådt sine plikter etter lov eller forskrifter.

Vedtak etter denne paragraf kan gjelde en tidsbegrenset periode.

§ 9-4. Straffeansvar

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne lovs §§ 2-1, 4-1, 5-1, 5-3, 5-4 nr. 7, 5-6, 5-7 annet ledd, 7-1, 7-5, 7-6, 7-7 nr. 4, 7-9, 7-11, 7-12, 8-1 første ledd og 8-2 tredje ledd med tilhørende forskrifter, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år.

Grove eller gjentatte brudd på god meglerskikk, jf. § 5-2, straffes på samme måte.

Medvirkning straffes på samme måte.

KAPITTEL 10. IKRAFTTREDELSE OG OVERGANGSREGLER

§ 10-1. Ikrafttredelse

Loven trer i kraft 1. januar 2005.

§ 10-2. Overgangsregler

Forsikringsmeglerforetak som meglet forsikring før 1. september 2000, og var oppført i Kredittilsynets register, oppføres automatisk i nytt register i Kredittilsynet.

Finansdepartementet kan fastsette øvrige overgangsregler.

§ 10-3 Endring i andre lover

Fra den tiden loven trer i kraft gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov av 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet oppheves § 2-4 annet ledd.
2. I lov om endring i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Tilsyn etter denne lov føres med:

1. Forretningsbanker.
2. Sparebanker.
3. Skadeforsikringsselskaper, herunder utenlandske skadeforsikringsselskapers generalagent (hovedagent) i Norge.
4. Livsforsikringsselskaper, herunder utenlandske livsforsikringsselskapers generalagent (hovedagent) i Norge.
5. Filial av kredittinstitusjon som nevnt i § 1-4 første ledd nr. 4 og nr. 5 i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner, for så vidt gjelder virksomhet som drives her i riket.
6. Finansieringsforetak, jf. lov av 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 3-1.
7. Enhver som etter § 4-1 i lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner har plikt til å melde fra til Kredittilsynet om organisert eller ervervsmessig formidling av lån.
8. Foretak som går inn under § 1-3 første ledd nr. 1-6 i lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner eller som Kongen etter § 1-3 annet ledd unntar fra noen av lovens bestemmelser, når det bestemmes at Kredittilsynet skal føre tilsyn med virksomheten.
9. revisor og revisjonsselskaper som er godkjent etter revisjonsloven.
10. Børser og autoriserte markedsplasser.
11. verdipapirregistre
12. Sjøtrygdslag, jf. lov av 3. juli 1953 nr. 2.
13. Utenlandske finansinstitusjoners representasjonskontorer i Norge.
14. Verdipapirforetak og andre foretak som driver virksomhet i forbindelse med verdipapirhandel, samt med overholdelsen av bestemmelser om verdipapirhandel gitt i eller i medhold av lov.
15. Private, kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser og pensjonsfond samt Norges Banks pensjonskasse.
16. *Forsikringsformidlingsvirksomhet, jf. lov av [...] om forsikringsformidling.*
17. Andre foretak så langt det bestemmes i eller i medhold av særskilt lov.

§ 9 annet ledd skal lyde:

Fordelingen innen de gruppene som er nevnt i § 1 første ledd nr. 1, 2, 6, 8, og 15 skjer på grunnlag av størrelsen av institusjonenes forvaltningskapital ved begynnelsen av året eller på det tidspunkt institusjonen kommer under tilsyn, likevel slik at departementet for hvert år fastsetter et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe. For en forretningsbank som er stiftet etter forretningsbankloven § 4 tredje ledd, kan det fastsettes et særskilt beløp etter omfanget av tilsynsarbeidet. Fordelingen innen de gruppene som er nevnt under § 1 første ledd nr. 3, 4 og 12 skjer på grunnlag av størrelsen av premieinntekt for direkte forsikring avsluttet i Norge. Departementet kan likevel for hvert år fastsette et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe. Fordelingen innen de grupper som omfattes av § 1 første ledd nr. 5, 7, 9, 10, 11, 13, 14 og 16 skjer etter regler som fastsettes av departementet. Når tilsynet følger av § 1 annet ledd eller annen særskilt lovhjemmel, jf § 1 første ledd nr. 17, skjer fordelingen innen den enkelte gruppe etter regler som fastsettes av departementet. Utlikningen skal utføres av tilsynet, men skal godkjennes av departementet.

3. I lov 16. juni 1989 nr. 60 om forsikringsavtaler (forsikringsavtaleloven) gjøres følgende endring i § 20-1.

§ 20-1 annet ledd skal lyde:

Andre bransjeorganisasjoner enn de som er nevnt i første ledd kan være part i avtale om nemndbehandling. Tvister i forsikring som nevnt i første ledd kan inkludere tvister mellom forsikringsformidler og forsikringsformidlers kunder eller oppdragsgivere